

חלק חמישי

מתוך הקונטרס

אוצר של יראת שמים

ליקוט מתוך כתבי גדולי עולם צדיקי אמת.

חלק ה'

פרקים י"ב, י"ג, י"ד.

מתי נקרא גיבור ואיש מלחמה?

מהו עיקר נצחון המלחמה?

מהו הסוד שדיברו בניהם ?

החכם הקדוש המהרי"ט

אלגאזי זיע"א זרבינו

הקדוש מוהר"ן זיע"א?

באיזה דרך גם אנחנו ?

יכולים לקרב את הגאולה

השליטה, מבלי לדחוק את

הקץ?

אוצר של יראת שמים חלק חמישי

פרקים י"ב, י"ג, י"ד.

פרק י"ב 'מראשית השנה' לקוטי מהור"ן תורה כ' 'תשעה תיקונים'

פרק י"ג. לא לצפת ולא לטבריה נסיעת רבינו הקדוש לארץ ישראל

פרק י"ד המתיקו סוד בניהם סוד הקיבוץ עם החכם מירושלים

נספחים:

שיר ידידות ליקוט קצר על 'ניצחתי ואניצח'.

על נסיעת הבעל שם טוב הקדוש לארץ ישראל מספר נתיב מצוותיך

מכתב מו"ר הרה"ח יצחק ברייטר זצ"ל אל מו"ר הרה"ח הרי"מ קורמן זצ"ל

ציטוטים מצולמים מתוך הכרוז משנת תש"ז של הרה"ח הרי"מ קורמן זצ"ל

מערכת אומן בירושלים.

0773362396

uiny@okmail.co.il

אדונינו מורינו ורבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א נכד רבינו הבעל שם

טוב הקדוש זיע"א אמר "יש אחד שחזא שניים, ושניים שחם אחד. כשהוא

בכאן, הוא שם גם כן" (מתוך 'חמשה מחלחם')

הקדמה לחלק חמישי

תמצית ארבעת הגליונות הקודמים –

בארבעת החלקים הראשונים של 'אוצר של יראת שמים' שהתפרסמו בסוף שנת תש"פ, הבאנו קטעים שונים מתורת רבינו הקדוש אדמו"ר מוהר"ן זיע"א ותלמידיו הגדולים במשך הדורות, מהם שפכנו אור על 'אומן בירושלים' – גילוי מקומו האמיתי של הצדיק האמת, ומעלת ההתקבצות לשם בראש השנה יחד עם תלמידיו הק'.

כפי שציינו בגליונות הקודמים, הגליון 'אוצר של יראת שמים' אין מטרתו לגלות ולהוכיח את המסורת הברורה לגבי 'אומן בירושלים' וכבר במשך כמה שנים שמודפס בעז"ה בערב ראש השנה כרוז, שנקרא על שם אזהרתו של רבינו הקדוש 'הזהיר לעשות כרוז' (44 עמ') ומוקדש למטרה זו.

מטרת הגליון 'אוצר של יראת שמים', הינה לבהר ולהעמיק, לפרש ולהסביר, כפי מידת האפשר, את ההארה והסוד, שטמונים במסורת על 'אומן בירושלים'. הגליונות כתובים באופן קצר ופשוט, מתוך השתדלות להתמקד בליקוט וסידור המקורות שמתייחסים לנושא זה בתורת רבינו הקדוש אדמו"ר מוהר"ן זיע"א ותלמידיו הקדושים, מבלי להלאות על הקורא בפרשנות וחידושים.

פתיחה

גם בחלק חמישי אנו ממשיכים למלא את אחר **הרעצעפט** [מרשם] של **אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א** אותו הבאנו בפתיחת הגליון הקודם ונביא פה שוב את עיקרי הדברים

"ויותר מזה עין בדברי רבנו זכרוננו לברכה בתורה ט' תקונין סימן כ' (יבואר לפנינו פרק י"ב) ובתורה ארץ אכלת יושביה סימן קכ"ט ובתורה מענין אנשים פשוטים על-פסוק ואתחנן בלקוטי תנינא סימן ע"ח (הובא בהרחבה לעיל פרק י') ובתורה מי שיודע מארץ ישראל בסימן מ' (הובא בהרחבה לעיל פרק י"א) ובתורה של אריכת אפים בלקוטי א' בסימן קנ"ה על-פסוק וימהר משה ויקד ארצה, מה ראה, ארץ אפים ראה ועל ידי זה ויקד ארצה, לשון פיקוד יקוד אש שהיה לבו בוער לארץ ישראל וכו' ועוד בכמה תורות. ועין בקדושינו מה שזפני השם יתברך לכתב על זה לבאר ולהרחיב הדבור אף כל קדשת איש הישראלי וכל נצחון המלחמה שצריכין לנצח בזה העולם, הכל הוא לזכות לבוא לארץ ישראל השם יתברך יזפני לבוא לשם מהרה ולפעל שם מה שאני צריך לפעל בארץ ישראל, באפן שאזכה לשוב אליו יתברך באמת ובשמחה ובטוב לבב". (ימי מוהרנ"ת ח"ב אות א')

בפרקים י"ג, י"ד, נפתח בעז"ה פתח ממעשיהם של צדיקים, בבחינת מעשה אבות סימן לבנים. כיצד התקשרו מעשה נסיעתו הקדושה של רבינו הקדוש אדמו"ר מוהר"ן זיע"א, עם תיקוני ראש השנה שלו, ועד לתיקון נפשנו אנו, על ידי שנתקבץ על ראש השנה עם תלמידיו הקדושים בציונו הקדוש- עיר הקודש ירושלים תובב"א בכל שנה ושנה.

אומן אומן ראש השנה, בירושלים

פרק י"ב

"מראשית השנה"

תורה כ' תשעה תיקונים'

בפרק זה יתבאר ענין 'אומן בירושלים' - גילוי מקומו האמיתי והנצחי של רבינו הקדוש מוהר"ן - על פי תורה כ' בליקוטי מוהר"ן עם ליקוטי הלכות שעליה.

ויתבאר בו, כי עיקר הזמן המסוגל לזכות להתקרב לקדושת ארץ ישראל הוא בזמן הקיבוץ אצל הצדיק בראש השנה, אז ממשיך הצדיק חיזושי תורה, שעל ידם זוכים להתקרב עוד ועוד יהודים אל הקדושה. וככל שירבו המתאספים אליו, כך תתגבר ותתגלה קדושת ארץ ישראל.

אף יתבאר בו, כי עיקר מקום הקיבוץ הוא בארץ ישראל בירושלים עיה"ק, לשם בא הצדיק יחד עם כל אלו המתקרבים אל הקדושה על ידו.

תורה כ' תשעה תקוני

"מי שרוצה להיות איש ישראל באמת דהינו שילך מדרגא לדרגא אי אפשר פי אם על-ידי קדשת ארץ-ישראל. כי כל עליות שצריכין לעלות אל הקדשה הם רק על-ידי ארץ-ישראל וכן כל עליות התפלות הם רק בארץ ישראל:"

"כשבא לבחינת ארץ-ישראל אזי נקרא גבור תקיף, כי קדם שבא לבחינת ארץ-ישראל אזי "אל יתהלל הגר כמפתח" (מלכים-א כ' יא) אבל אחר-כך כשנוצח אזי נקרא איש מלחמה, (ועל פן גם בזמן הזה עקר נצחון המלחמה הוא לבוא לארץ-ישראל בפשיטות. כמו שישראל נוסעים לשם עכשו לתוך הבתים והדירות הנמצאים שם וצריכים להיות מרצים לבוא לשם אפלו בדחקות ואפלו רגלי כמו שכתוב: "לך-לך" בבחינת הליכה ברגלים דיקא):"

"כשהצדיק האמת דורש ברבים, אזי קדם בבאור הוא מקשר את עצמו עם נשמותיהם ושופך שיחו ותפלתו לפני השם יתברך ואזי תפלתו תפלת רבים ונתקבלת בודאי, כמו שכתוב: "הן אל כביר לא ימאס" (איוב ל"ו ה). ועל-ידי התפלה נתוסף קדשה למעלה ומעוררת לב העליון ועל-ידי-זה ממשיך באור התורה שאומר להם. נמצא שיש לכל אחד מהנמצאים שם חלק בהתורה שמגלה להם אז. כי כל מה שיש אז יותר אנשים שם אז תפלת החכם שמקשר את עצמו עמהם יוצאת מהרבה נשמות ביותר. ומוספת קדשה למעלה ביותר ומעוררת ביותר לב העליון ונמשך משם התגלות ביותר הפל לפי רב האנשים, וזהו החלוק בין הלומד מתוך הספר ובין השומע מפי החכם בעצמו כי השומע הזה בודאי נתקשר נשמתו עם נשמת החכם בשעת תפלתו כנ"ל ויש לו חלק בבאור הזה כנ"ל."

"ובזכות התורה שממשיכין זוכין לארץ-ישראל. וכן על-ידי שנמצאים אצל הצדיק בשעה שממשיך תורה ודורש ברבים אזי יש לו גם פן חלק בהתורה שממשיך הצדיק. ועל-ידי-זה זוכה גם פן לבוא לארץ ישראל"

(מתוך קיצור ליקוטי מוהר"ן תורה כ')

"אבל אחר-כך פשוט אזי נקרא איש מלחמה"

שיר ידידות.

"למנצח אשר לנצח ינצח. במזמור שיר בנגינות אנצח:

למנצח למדתו נצח. באשר פיו פצח. האני לא נצחתי, נצחתי ואנצח:

על כן נחמ"ן בשם יקרא בפצח. כי מנחם ויניח לנצח"ח. מצורך המחרף ברצח":

(מתוך ספר שיר ידידות, שיר ידידות לכבוד אדונינו מורנו ורבנו, נמצא באמתחתו של אחד מאנשי שלומינו)

"פעם אחת שאלתי אותו מה יהיה מהדבורים שנדברו וכו' הינו מה שבתחלה שמענו מפיו הקדוש כמה דבורים שהיה נראה שיאריך ימים ויגמר כהפצו וכו'. ענה ואמר, 'השמעתם מה שהוא שואל, גם אצלי בעצמי קשה ענין זה' ועם איז מיר אויך קשתו. ואף על פי כן אמר 'אני לא גמרתיו?' ובלשון תמהו 'כבר גמרתני ואגמרי' [אויך האב ניט אויס גיפירט [בתמידה] אויך האב אויס גיפירט און וועל אויס פירן] פמוכא:" (חיי מוהר"ן רכ"ט)

"סמוך להסתלקותו בעת התגברות החולאת שהיה לו והיה חלוש מאד, וכמעט שנגוע בכל עת, והיינו עומדים לפניו והוא זכרוננו לברכה היה יושב על הכסא חלוש מאד והיה מיסר ביסורים גדולים מאד. והיה מדבר עמנו בדרך קבלנא על גדל יסוריו. בתוך כך סתם ידיו בחזקה ועשה אגרוף ונענע באגרוף ידיו בכח באומר אף על פי כן פחי חזק בקרבי מאד, ואי אפשר לציר זאת בכתב. והמוכן מדבריו שגם בעצם חלישת הגוף, עדין פחו חזק ואמיץ, ועדין פחו חולף ומתגבר לגמר הכל ברצונו בעזרת השם יתברך." (שם רכב)

"יום שני דהל המועד סבות, (י"ח תשרי, רביעי דסוכות המכוון כנגד נצח) יום הסתלקות רבנו הקדוש רבי נחמן זללה"ה אשר מדתו נצח פידוע מדבריו הקדושים, ושמו בגימטריא נצח..." (כוכבי אור חכמה ובינה הקדמה)

"פעם אחת אמר רבינו הקדוש בזה הלשון, שבדבר אחד הצליח לנצח – ורמו הרבה דברים וענינים בזה. ואחת גילה שהקיבוץ שלו על שמו הק' ישאר קיים עד ביאת הגואל צדק שיבא בב"א" (הרה"ח י.מ. קורמן זצ"ל כרוז לשנת תשי"ח)

"תנא משמיה דרבי עקיבא לך ה' הגדלה זו קריעת ים סוף והגבורה זו מכת בכורות והתפארת זו מתן תורה והנצח זו ירושלים" (גמרא ברכות נ"ח)

על כן פחכמתך היכל קדש בנית, בירושלים לך יאמר קדוש אתה, בכית וחומה יד ושם קנית:

(ספר שיר ידידות, שם)

תורה כ' נאמרה בראש השנה בזמן הקיבוץ אצל רבינו הקדוש

"מאמר זה נאמר בראש השנה שנת תקס"ה... ואני ישבתי סמוך מאוד אליו ז"ל והסתכלתי בו וראיתי שבשעה שהתחיל המאמר אז אמר התיבות ט' תיקונין יקירין איתמסרו לדיקנא בכחות גדולות מאוד מאוד, עד מיצוי הנפש ובאימה ויראה ורתת וזיע אשר אי אפשר לשער ותפס את זקנו אז כמה פעמים בכחות גדולות וכו' ואי אפשר לצייר זאת בכתב וכו' עיין פנים ואז התחיל בהתחלת התורה תיכף לדבר מארץ ישראל, ואמר בזה הלשון מי שרוצה להיות יהודי דהיינו לילך מדרגא לדרגא אי אפשר כי אם על ידי ארץ ישראל, כשמנצחין המלחמה אז נקראין איש מלחמה, כי קודם שמנצחין המלחמה אז אל תהלל חוגר כמפתח, רק כשמנצחין המלחמה אז הוא איש מלחמה" (פרפראות לחכמה מגה"ק רבי נחמן מטשעהרין זיע"א על פי לשון אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א בחיי מוהר"ן)

"...ואחר שגמר התורה הנ"ל אחר כך בעת השיחה, שאלתי אותו מה כוונתו בזה שאמר על ארץ ישראל שהיא גדולה כל כך ושזה עיקר נצחון המלחמה, וגער בי וענה ואמר, כוונתי ארץ ישראל הזאת בפשיטות עם אלו הבתים והדירות ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: איך מיין טאקי דאס ארץ ישראל מיט דיא שטיבער מיט דיא הייזער, כלומר שכל כוונתו במה שהאריך במעלת ארץ ישראל כוונתו כפשוטו על ארץ ישראל הזאת שבני ישראל נוסעים לשם, שרצונו שכל איש ישראל כל מי שרוצה להיות איש ישראל באמת כנ"ל יסע לארץ ישראל, ואף על פי שיש לו מניעות רבות על זה ישבר כל המניעות וילך לשם, כי זה עיקר נצחון המלחמה כשזוכין לבוא לארץ ישראל וכו'... (שם)

כפי שנראה לקמן בדברי מוהרנ"ת, לא לשווא נאמרה תורה זו ע"י רבינו הקדוש זיע"א בראש השנה בזמן הקיבוץ דייקא, כי בכח הקיבוץ אצל הצדיק, זוכין לנצח המלחמה- להגיע לארץ ישראל.

"זַעֲיֵן בְּחַדוֹשֵׁינוּ מַה שְׁזַכְּנֵנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכַתֵּב עַל זֶה..."

ראש השנה הוא זמן ההתאספות אל הצדיק, זמן קיבוץ נדחי ישראל לארץ ישראל, לירושלים.

עבודתנו בראש השנה לנצח המלחמה, לבוא לארץ ישראל.

וְזֶה בְּחִינַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי כָּל עֲבוֹדַתְנוּ בְּיָמֵים הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעֲשִׂיתָ יָמֵי תְּשׁוּבָה וְעָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים וְיוֹם הַכַּפּוּרִים וְסִפּוֹת וְאַרְבָּעָה מִיָּנִים עַד שְׁמִינֵי עֶצְרָת, הַכֹּל הוּא כְּדֵי לְגַלוֹת קִדְשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כְּדֵי שְׁזַכְּנָה לְבֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. שָׁנָה עָקֵר קִדְשַׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּעַת שֶׁהֵגִיד לְעַמּוֹ הַתּוֹרָה הַנּוֹרָאָה הַנִּלְ, שְׁאָמַר אִזְּ בְּזֶה הַלְשׁוֹן: מִי שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי, דְּהֵינּוּ שְׂיִלְךָ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם עַל-יְדֵי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. גַּם אָמַר שֶׁהַעֲקָר כְּשִׂזְזָה אָדָם לְנִצְחַת הַמְּלַחְמָה לְבֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁכָתוּב שֵׁם בְּסוֹף הַתּוֹרָה הַנִּלְ. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: בְּאֵלֶיךָ אֲשַׁתְּפַח גְּבַר תַּקִּיף, הֵינּוּ כְּשָׂבָא לְבַחֲיַנַּת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל אִזִּי נִקְרָא גְּבַר תַּקִּיף כִּי קִדְּם שָׂבָא לְבַחֲיַנַּת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל אִזִּי אַל יִתְהַלֵּל חֹיֵגֵר כְּמִפְתָּח. אָבֵל אַחַר כֹּף כְּשִׁנּוּצָח אִזִּי נִקְרָא אִישׁ מְלַחְמָה, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ:

נִמְצָא שֶׁעָקֵר קִדְשַׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי וְעָקֵר נִצְחוֹן הַמְּלַחְמָה שְׁצָרִיכִין לְנִצְחַת בְּזֶה הָעוֹלָם הָעָקֵר הוּא לְבֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְזֶה בְּחִינַת עֲבוֹדַתְנוּ בְּיָמֵים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד שְׁמִינֵי עֶצְרָת, כִּי קִדְשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מִתְגַּלֶּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּשִׁבְחַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל: תִּמְיֵד עֵינַי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרֹאשֵׁי הַשָּׁנָה עַד אַחֲרֵית שָׁנָה שְׁמִשָּׁם עָקֵר קִדְשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שְׁמִבְּאָר בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה (בְּמִקּוֹם אַחַר בְּלִקּוּטֵי תַנְיִנָא סִימָן מ"ם, (ועיינו לעיל פרק י')). נִמְצָא, שֶׁעָקֵר קִדְשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל נִתְגַּלֶּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְזֶה בְּחִינַת כְּוֹנוֹת כָּל הַמְּצֻוֹת וְהַתְּפִלוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי מְבָאָר בְּכַתְבֵי הָאֲר"י ז"ל שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְחַלֵּת הַנְּסִירָה שְׁמִנְסָרִין בְּחִינַת מְלָכוּת מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם כַּפּוּר. וְאַחַר כֹּף בְּאַרְבָּעָה יָמִים שְׁבִין יוֹם כַּפּוּר לְסִפּוֹת. וּבְסִפּוֹת נִמְשָׁכִין כָּל הַחֲסִדִים פְּנִימִים וּמְקִיפִים. וְעַל-יְדֵי כָּל זֶה זֹכִינִן בְּשְׁמִינֵי עֶצְרָת שְׁנִתְחַבֵּר כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא בְּחִינַת מְלָכוּת, עִם דּוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאִזִּי הוּא עָקֵר שְׁמִחָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. (עֵינֵינוּ בְּכְוֹנוֹת וְתַרְאָה שֶׁעַל יְסוּד זֶה סוֹבְבִין וְהוֹלְכִין כָּל הַכְּוֹנוֹת מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד שְׁמִינֵי עֶצְרָת. הַכֹּל כְּדֵי לְכַוֵּן וּלְנַסֵּר בְּחִינַת מְלָכוּת בְּשִׁלְמוֹת כְּדֵי לְהַחֲזִירָה פְּנִים בְּפְנִים שְׁשִׁלְמוֹת תְּקוּן זֶה מִתְחַלֵּל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְנִגְמָר בְּשְׁמִינֵי עֶצְרָת) וְכָל זֶה הוּא בְּחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, כִּי מְלָכוּת הוּא בְּחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא בְּחִינַת אִשָּׁה יְרֵאת ה' כְּמִבְּאָר בְּסִפְרֵים. (לִיקוּטֵי הַלְכוּת, אֹרַח חַיִּים ב' - הַלְכוּת סְעוּדָה ד' - נִכְתָּב בַּעַת נְסִיעַתוֹ שֶׁל אַדְמו"ר מוֹהֲרַנ"ת זִיע"א לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כ"ל)

עיקר המלכתו יתברך בראש השנה, בירושלים עיר הקודש

כִּי עָקֵר בְּחִינַת מְלָכוּת הוּא לְגַלוֹת מְלָכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם שְׂיִדְעוּ וְיִנְאֲמִינוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ לְבַדּוֹ מְלָךְ מְנַהֵיג וּמוֹשֵׁל שְׁלִיט בְּעוֹלָמוֹ כְּרִצּוֹנוֹ. שֶׁעַל זֶה אָנוּ מִתְּפַלְלִין הַרְבֵּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כַּפּוּר כְּמוֹ שְׁאָנוּ אוֹמְרִים, וּבְכֵן תִּן פְּתוּדָה ה' אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיֶךָ בְּהַר צִיּוֹן וְכו'. מְלָךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבּוּדָּךָ. וְיִדְעַ כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ. וְיִבִּין כָּל

יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך וכו'. וכן חותמין הברכה מלך על כל הארץ המלך הקדוש, המלך המשפט, הכל כדי לגלות מלכותו לכל באי עולם שנהו בחינת בגני המלכות המבאר בכתבים. וכל זה הוא בחינת התגלות קדשת ארץ-ישראל שהוא בחינת מלכות פנ"ל. פי עקר התגלות מלכותו יתברך הוא רק בארץ-ישראל ששם הוא ירושלים ובית-המקדש ששם עקר התגלות מלכותו יתברך, כמו שכתוב: גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו. וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: כל הדר בארץ-ישראל דומה כמי שיש לו אלוה. וכל הדר בחוץ-לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. ובשביל זה אומרים בכניסת ראש השנה מזמור לה' הארץ שהוא מדבר מהתגלות מלכותו יתברך כמו שכתוב, ויבא מלך הכבוד. וכו'. וזה המזמור מתחיל מקדשת ארץ-ישראל כמו שכתוב: לה' הארץ ומלוואה. שהיא ארץ-ישראל כפי שפרש רש"י שם. פי עקר התגלות מלכותו יתברך הוא בארץ-ישראל ועל-כן בראש השנה שאנו עוסקין לגלות מלכותו העקר הוא לגלות קדשת ארץ-ישראל ששם תתגלה מלכותו יתברך פנ"ל: נמצא, שבראש השנה צריכין לכוון שנוזפה מהרה לבוא לארץ-ישראל ששם עקר התגלות מלכותו יתברך פנ"ל. ולבוא לארץ-ישראל הוא על-ידי תורה שממשיכין כמבאר בהתורה הנ"ל (באות ו) וזה לשונו: ובזכות התורה שממשיכין זוכין לארץ-ישראל וכו'. ומבאר שם שאי אפשר לבוא לארץ-ישראל עד שמכניעין תחלה הרשעים המונעים מוציאי דבת הארץ. והכנעת המונעים הוא כפי התחדשות התורה, והתחדשות התורה הוא כפי הקדשה שנתוסף למעלה, עין שם היטב והבין: (שם אות ב)

הקיבוץ לארץ ישראל, על ידי קדושת ארץ ישראל המתגלה בראש השנה.

"וזה בחינת שופרות שאומרים בראש השנה שהוא גם-כן בחינת ארץ-ישראל, פי שופר הוא בחינת קבוץ גליות, בחינת והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכאו האבדים בארץ אשור והגדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים. ועקר קבוץ גליות הוא לארץ-ישראל, כמו שכתוב: אם יהיה נדחה בקצה השמים משם יקבצה ה' אלקיה וכו'. והביאה אל הארץ וכו'. וכמו שאנו אומרים אחר פסוקי שופרות תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו וכו' והביאנו לציון עירך ברנה, נמצא שכל ענין שופרות הוא בחינת קבוץ גליות לארץ-ישראל. נמצא שמלכיות וזכרונות ושופרות כלם הם בחינת ארץ-ישראל, פי כל עבודתנו בראש השנה לגלות קדשת ארץ-ישראל לזכות לשוב לארץ-ישראל וכו"ל:

קדושת ארץ ישראל מתגלה בראש השנה – על ידי הקיבוץ לתוכה.

ועל-כן כל ענין קדשת ראש השנה הוא מצות תקיעת שופר. ועל שם השופר נקרא יום הקדוש הזה בתורה, כמו שכתוב: יום תרועה יהיה לכם. פי שופר הוא בחינת קבוץ גליות לארץ-ישראל. שנה עקר בחינת ראש השנה לגלות קדשת ארץ-ישראל שמתגלה דיקא על-ידי קבוץ גליות לתוכה, פי עקר קדשת ארץ-ישראל נמשך על-ידי התורה שממשיכין פנ"ל בהתורה הנ"ל. והעקר פשוטו להמשיך התורה ברחמים ותחנונים ושיקשר את עצמו עם נפשות השומעים ועם המטה עז לא ישתמש פי אם להכניע הרע שברעים. ואז יש לכל אחד מהשומעים חלק בהתורה שמגלה. ועל-ידי זה

בעצמו מתקן נפשותם. ואז זוכה לבוא לארץ-ישראל. וזה הענין לא יהיה בשלמות עד שיבוא משיח צדקנו. כמו שכתוב: ובא לציון גאל ולשבי פשע ביצקב. שמשית יחזר כל העולם לה' יתברך על-ידי תורתו שימשיך בבחינת ה"ל: (שם)

הצדיק מתקשר בתפילתו אל המתקבצים אליו, עד שזוכה לבוא עמהם לארץ ישראל, ומתקבץ עמהם שם. וכך יקרב סוף כל סוף את כולם. מבלי לדחוק את השעה ח"ו רק בתפילה ותחנונים

"...ובשעת תפלתו כשמתפלל ברחמים ותחנונים הוא צריך לקשר עצמו עם נפשות השומעים וכו' פנ"ל. ואז נתתקן הכל בשלמות, וזוכה לבוא לארץ-ישראל פנ"ל. כי על-ידי שלא השתמש עם מטה עזו בשביל המשכת תורה, על-ידי זה היה לו פח עם מטה עזו להכניע הרע שבעדה, ולא די שהכניע הרע שלקחם אף גם הוסיף לתקן אלו הנפשות בתקון נפלא ונורא על-ידי שהתקשר עמהם בשעת התפלה. שעל-ידי זה יש לכל אחד ואחד חלק בהתורה כמו שמבאר שם, שעל-ידי זה הם מתתקנים ביותר.

ואז חוזרים בתשובה כלם וזוכה לבוא עמהם לארץ-ישראל ששם עקר עבודת ה' יתברך. ושם צריכין להתקבץ כל הרחוקים והנדחים בבחינת אם יהיה נדחה וכו' והביאה אל הארץ וכו' פנ"ל... ואזי בדרך זה הוא יקרב בכל פעם מעט מעט את הרחוקים ביותר עד שסוף כל סוף יקרב כלם: אבל פשהוא דוחק את השעה אזי הם יכולים להורידו ממדרגתו חס ושלום. נמצא, שקבוץ נדחים ואובדים, דהינו לקרב רחוקים הוא כפי התורה שמשמשיה, דהינו כשמשמשיה התורה ברחמים ותחנונים אזי יכול לקרב כל הרחוקים לה' יתברך. ועל-כן קבוץ כל הנדחים הוא לארץ-ישראל פנ"ל, כי עקר קבוץם ותקונם הוא על-ידי התורה ה"ל שנגמשת ברחמים ותחנונים, שעל-ידי זה זוכין לארץ-ישראל פנ"ל. כי עקר התקון הוא בארץ-ישראל ששם עקר העליה של כל הנפשות, כמו שאמר רבנו זכרוננו לברכה בתחלת התורה ה"ל, שמי שרוצה להיות איש ישראלי, דהינו שיעלה מדרגא לדרגא אי אפשר כי אם על-ידי ארץ-ישראל.

על ידי המשכת התורה זוכין לארץ ישראל, שם תיקון כל הנדחים

ועל-כן נתנה התורה בקול שופר. וכן מזכירין בראש השנה בפסוקי שופרות כל ענין מתן תורה, כי קול שופר שהוא בחינת קבוץ הנדחים, דהינו להחזיר כל הרחוקים לה' יתברך, זה זוכין על-ידי התורה שמשמשיה פנ"ל, שעל-ידי זה זוכין לארץ-ישראל ששם עקר הקבוץ והתקון של כל הנדחים והאובדים. בבחינת וזה ביום ההוא תקע בשופר גדול ובאו האובדים וכו' והשתחויו וכו' לה' בהר הקודש בירושלים וכו' פנ"ל.

התורה נמשכת בתפילות ותחנונים, בעיקר בראש השנה, ומכח כן קדושת ארץ ישראל מתגלה.

נמצא בראש השנה יום תרועה אז מגלין קדשת ארץ-ישראל על-ידי השופר שתוקעין שהוא בחינת מתן תורה, דהינו התורה שמשמשיה אז ברחמים ותחנונים שמרבין בימים אלו

כפ"ל, שעל-ידי המשכת התורה בבחינה זו, על-ידי זה זוכין לארץ-ישראל כפ"ל, שזהו עקר בחינת ראש השנה להמשיך קדשת ארץ-ישראל שהיא בחינת מלכות דקדושה שעוסקין לנסרה ולכנותה בראש השנה וכפ"ל. **פי עקר קדשת ארץ-ישראל נמשך מראש השנה בבחינת תמיד עיני ה' אלקיד בה מראשית השנה ועד אחרית השנה הנאמר בארץ-ישראל.** ודרשו רבותינו זכרונם לברכה: בראש השנה נדון מה יהא בסופה. שבראש השנה נמשך עיני השגחתו יתברך על ארץ-ישראל על כל השנה כלה שזהו עקר קדשת ארץ-ישראל, פי עקר קדושתה על-ידי עיני ה' כמבאר במקום אחר וכפ"ל: (שם)

הקיבוץ אצל הצדיק דזוקא בראש השנה, כי הוא זמן הקיבוץ לארץ ישראל שעיקר קדושתה ירושלים עיר הקודש.

... ומחמת שבראש השנה מתחילין לעסק בתקונו זה, על-כן אז עקר העבודה והגייעה, ואז עקר הקיבוץ אל הצדיק, כי כל התחלות קשות, ואז צריכין גייעה גדולה עד שפותחין את הבאר להמשיך משם מימי התורה. ועל-כן צריכין אז להתקבץ יחד אצל הצדיק ולהרבות ברחמים ותחנונים ולתקע בשופר וכמה תקונים שעושין אז באמירת מלכיות וזכרונות ושופרות וכו'. הכל כדי להתחיל לפתח הבאר כדי להמשיך מימי התורה כדי לזכות על-ידי זה לארץ-ישראל. אבל אחר ראש השנה אז בנקל ממשיכין בכל יום בחינת מחיו, דהינו חדושינו הנמשכין מהבאר הנ"ל, שעל-ידי זה נבנה בכל יום בחינת קדשת ארץ-ישראל ביותר. שזה בחינת כל העשר קדשות שממשיכין בכל עשרת ימי תשובה כפ"ל. ... **פי עקר קדשת ארץ-ישראל נמשך מירושלים ובית-המקדש שנקראין ספת שלם...** פי ידיעת אלקותו וממשלתו והגדלת שמו יתברך הוא רק בירושלים, ששם הבית-המקדש ששם מזכירין שם המפרש כפ"ל... (שם, אות ו)

לסיכום: הקיבוץ אצל הצדיק האמת בראש השנה, הוא אחד ממש עם קדושת ארץ ישראל שמתגלה אז. ובכח הקיבוץ אצל הצדיק האמת וקדושת ארץ ישראל, מקבלים את התורה שנמשכת ברחמים ובתחנונים. הרחמים והתחנונים שמתפללים יחדיו כל אנשי הקיבוץ עם הצדיק האמת, גורמים לעוד ועוד נידחים להתקן ולהתקרב אל הקדושה ובכך, מקרבים את הגאולה. על פי דברים אלו, נבין עוד יותר בעמקות את המסורת בכתב ובע"פ, מפי גדולי רבינו הקדוש במשך הדורות, כי מארץ ישראל אין חיוב ליסוע לקיבוץ בחו"ל, אלא אדרבה, עיקר מקום הקיבוץ הוא בארץ ישראל, בירושלים עיה"ק, מקומו של הצדיק האמת. גם נבין מעט עד היכן מגיעים הדברים, ומה גדולה היא הזכות שנפלה בחלקנו, לחזק ולהגדיל, את הקיבוץ הגדול של כל נדחי ישראל אל ירושלים עיה"ק, על ידי הצדיק האמת, גיבור ואיש מלחמה, שאמר - 'ניצחתי ואנצח, גמרתני ואגמור'.

נסיעת מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש זיע"א לארץ ישראל

"ורבינו הקדוש אור החיים אמר עליו מרן הבעל שם טוב שנשמתו מ'רוח' דוד דאצילות...ומרן [הבעל שם טוב] הקדוש היה 'נפש' דוד דאצילות והיה רוצה שיתקשרו ביחד 'נפש רוח' ויתגלה ה'נשמה ויהיה' דאצילות ויהיה הגאולה האמיתית. ושאל אותו ע"י גיסו הקדוש רבי גרשון מקיטוב אם יהיה יכולת שיסע לירושלים, ויתראה עם [אור החיים] הקדוש פנים בפנים...ואמרו לו מן השמים שיחזור ולא רצה, ולקחו ממנו כל המדרגות, אף תורתו ותפילתו... ואמר מה בכך אסע עם-הארץ ובור אל הצדיק האור החיים הקדוש אל ארץ הקדושה וקיבל הכל עד שנשברה הספינה ..." (נתיב מצוותיך להרח"ק מהריא"י מקאמרנא זיע"א)

"וזהו הפעם שאנשים קטנים נכנסין לארץ-ישראל בקלות וגדולי הצדיקים יש להם מניעות עצומות מלבוא לארץ-ישראל עד שמושה לא זכה לבוא לארץ-ישראל. וכן סמוך לדורותינו היה הבעל שם טוב ז"ל ורבי נפתלי ז"ל שלא יכלו לבוא לארץ-ישראל, כי משה רבנו לפי עצם גדלתו אם היה נכנס לארץ-ישראל היו צריכים לכןם ולפל כל החובלים לתוך הנעימים להתתקן והיו צריכים להתתקן כל המחין הפגומים שנפגמו מחטא אדם הראשון..." (אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א ליקוטי הלכות או"ח ברכת הפירות ד')

פרק י"ג

לא לעפפת ולא לטבריה

נסיעת רבינו הקדוש לארץ ישראל

בפרק זה יתבאר ענין 'אומן בירושלים' - גילוי מקומו האמיתי והנצחי של רבינו הקדוש אדמו"ר מוהר"ן זיע"א - על פי סיפור נסיעתו הקדושה לארץ ישראל.

על פי נוראות שגילה לנו אדמו"ר זיע"א בעצמו על נסיעתו הנעלמה, וכפי שביארו לנו תלמידיו הקדושים ותלמידי תלמידו הנבחר גאון עוזינו מוהרנ"ת זצ"ל

ויתבאר בו נפלאות קשרי תיקוני ראש השנה שלו זיע"א אל ארץ ישראל מקום הקודש, נעוץ סופו בתחילתו, סוף מעש"ה במחשבה תחילה.

.

"בערב חג הפסח (שנת תקנ"ח לפ"ק) יצא אדוננו מורנו זרבנו, זכרוננו לברכה, מהמקוה ואמר לזה שחלך עמו, שבזאת השנה יהיה בודאי בארץ הקדושה... ומתוך דברי תורתו הקדושה נתודע לכל באי אליו שבודאי יסע לארץ ישראל: (שבחי הר"ן נסיעתו לארץ ישראל אות ה')

מה שזכה רבינו הקדוש בנסיעתו לארץ ישראל הוא למעלה מכל השגה, גדלות דגדלות. גם סוד הקיבוץ של ראש השנה נתגלה ונתייסד אז.

בי"ח אייר שנת תקנ"ח, יצא רבינו הקדוש מביתו לנסיעתו לארץ ישראל. כידוע, וכפי שמובא מעט מזעיר מכך לעיל (חלק א' פרק ב'), נסיעה זו הפכה להיות היסוד לכל תורותיו והשגותיו הנוראות של רבינו הקדוש, אליהם זכה לאחר דריכתו בארץ הקדושה:

"ואמר: אני רוצה לנסע לארץ-ישראל ואני יודע גדל המניעות והעיכובים שיהיו לי על זה בלי שיעור וערך. אך כל זמן שהנשמה בקרבי, כל זמן שיהיה לי רוח חיים באפי אמסור נפשי ואסע בכל כחי לשם, וכל עוד נפשי בי אסע לשם. (שמואל-א ג-יח): 'וה' הטוב בעיניו יעשה':" (שבחי הר"ן אות ו')

"וביותר על הכל נתעלה ונתקדש בקדושה נוראה ועצומה על ידי קדושת ארץ ישראל אשר השליך נפשו מנגד ונסע לארץ הקדושה בשעת מלחמה, שהיו תוקף מלחמות קשות וחזקות באותם המדינות. וכמה וכמה הרפתקאות דעזו עליו באותו הדרך... עד אשר זכה לעבור בשלום ונכנס לארץ ישראל ויצא ובא בשלום בלי פגע. וזכה למה שזכה באתגליא ובאתכסיא. כי מלבד הנסתרות לה' אלוקינו מה שזכה על ידי ארץ ישראל לדברים נעלמים מעין כל חי. גם באתגליא ראה ראינו כי היה ה' עימו, כי התורה שגילה אחר ארץ ישראל, בכמה מעלות עד אין שיעור נתעלית ושגבה מהתורה שגילה מקודם. אם אמנם גם מקודם תורתו הק' האירה פני תבל נוראות נפלאה, נפלאים דברי תורתו גם מאז ומקדם. אולם כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי תורתו שגילה לאחר ארץ ישראל מדרכי תורתו שגילה מקודם. כאשר שמענו מפיו הקדוש בפירוש כמה פעמים. וכל הספר הזה (ליקוטי מוהר"ן) רובו ככולו הוא מהתורה שגילה לאחר שהיה בארץ ישראל ולא נמצא בו מהתורות של קודם ארץ ישראל כי אם מעט מזעיר" (אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א בהקדמתו לספר ליקוטי מוהר"ן)

"ותקף עצם ההשגה שהשיג בארץ-ישראל אי אפשר לבאר ולספר כלל, ממש לא נשמע ולא נראה כזאת שיזכה ילוד אשה להשגה כזו על ידי אוירא דארץ ישראל ואי אפשר

לדבר ולספר בזה. והיה מתפאר עצמו מאד במה שזכה להיות בארץ-ישראל, וגם בסוף ימיו אמר שהוא מחיה עצמו מאד במה שזכה להיות בארץ-ישראל. (שבחי הר"ן, כ"ח)

יאוּלִי אַנִי מוֹשְׁבֵעַ וְעוֹמֵד עַל כַּךְ, לֹא דָבַר קָל הוּא לְגָלוֹת לָכֶם.

"והפציר אותו הגדול הנ"ל ואמר לרבנו זכרונו לברכה, בלשון זה: ידענו שכבוד-תורתו לא בא לארץ-ישראל כשאר ההמון במוחין דקטנות, דהינו כדי לילך ארבע אמות בארץ-ישראל ויהיה בן עולם הבא או שאר מחשבות כאלו כדרך אנשים פשוטים. רק בודאי כבוד-תורתו בא לכאן במחין דגדלות ולפעל השגה גדולה בעבודת הבורא יתברך. על-כן רצוננו לידע באיזה נקדה מנקדת ארץ-ישראל נכנס כבוד-תורתו, ומה הוא רוצה לפעל כאן בעבודת הבורא. ואני מוכן לשרתו בגופי ובנפש רוח נשמה שלי וכו'. **והשיב לו רבנו: ידיד נפשי, אל תצער אותי בדבר זה. כי לא דבר קל הוא לגלות לכם, חס ושלום, מה העבודה הזאת ובשביל מה באתי לפה. ואולי אני משבע ועומד על זה וכו'.**" (שם ל"א)

נסיעת רבינו הקדוש לארץ ישראל היא המשך לנסיעתו הקדושה של הבעל שם טוב הקדוש לארץ ישראל.

ואמר **שהבעל שם טוב זכרונו לברכה והגאון רבי נפתלי זכרונו לברכה** (מוהר"ר נפתלי כ"ץ בעל הסמיכת חכמים זיע"א) לא יכלו לבוא לארץ ישראל מחמת המניעות שהיו להם והוא זכרונו לברכה היה עליו כל המניעות שהיו להם ועבר על כלם והקטנות הנ"ל הועיל לו מאד, ובלא זה לא היה יכול לבוא לשם:

ושמעתי בשם רבנו זכרונו לברכה שאמר, **כי קדם שבאים לגדלות צריכין לפל בתחלה לקטנות וארץ ישראל הוא גדלות דגדלות על כן צריכין לפל בתחלה לקטנות דקטנות ועל כן לא היה יכול הבעל שם טוב זכרונו לברכה לבוא לארץ ישראל כי לא היה יכול לירד לתוך קטנות כזה.** והוא זכרונו לברכה זכה לבוא לארץ ישראל על ידי גודל הקטנות שירד לשם בחמתו העצומה לקטנות מפלג, קטנות דקטנות, **עד שזכה לבוא לארץ ישראל שהוא גדלות דגדלות.** (חיי מוהר"ן ק"מ)

"ורבנו, זכרונו לברכה, עשה שם כל מיני קטנות כנ"ל. והיה שם על קבר של ר' נפתלי זכרונו לברכה וכל מה שעבר עליו בסטנבול בגשמיות וברוחניות תקצר המון יריעות לספר. וכפי המובן מדבריו, שהיה שם, בסכנה גדולה ועצומה והיה סבור שבודאי יהיה נשאר שם דהינו שיסתלק שם אך השם יתברך עשה עמו נסים הרבה ועבר על הכל. והקטנות הנ"ל הועיל לו מאד." (שבחי הר"ן י"ב)

"...ולא ליסע מארץ ישראל ח"ו לחו"ל על ראש השנה, כי שמעתי בפירוש כן מדברי אנ"ש שליט"א. וכבר אמר רבינו ז"ל כי ארץ ישראל גדלות דגדלות על כן היא גדול מדבר הגדול שבחו"ל. ואמרו חז"ל בגמרא ירושלמי (נדרים פ"ז סוף ה"ח) שחביב לה' יתברך יותר, כת קטנה בארץ ישראל מסנהדרי גדולה בחו"ל ולכן נראה עדיף כת קטנה." (לשון הר"ק רבי שלמה זועקסלר זיע"א, הערות על הספר עלים לתרופה, הובא בהרחבה באוצר של יראת שמים חלק ד', פורסם לראשונה בכרוז לשנת תש"פ)

כוונתו של רבינו הקדוש בדרכו לארץ ישראל, להגיע ישר לעייה"ק ירושלים.

"ונסע רבנו זכרונו לברכה, גם-כן על ספינה זו לארץ הקדש. ודבר רבנו זכרונו לברכה עם החכם מירושלים הנ"ל שיקח אותו לירושלים, כי אמר שאינו רוצה להיות לא בצפת ולא בטבריה. וכן המתיקן סוד ביניהם... והביא הספינה אחר שני מעת-לעת לארץ הקדושה לספר ירושלים, לעיר הקדש יפו. ורצה רבנו זכרונו לברכה, לירד שם מהספינה ללכת אל ירושלים עם החכם הנ"ל. בצותא חדא כנ"ל. ומאת ה' היתה סבה, ולא הניחוהו הישמעאלים שיכנס אליהם, " (שבחי הר"ן י"ד)

[מיהו החכם מירושלים? ומיהו הסוד שדיברו ביניהם? על כך ראה בפרק הבא]

רבינו הקדוש דרך לראשונה באדמת הקודש בערב ראש השנה.

"והיה בדעת הקפיטן להתעכב שם עם הספינה להיות עומד לפוש איזה ימים. ואז היה שני ימים קדם ראש השנה. ... והלכו משם ובאו בערב ליל זכור ברית לעיר הקדש חיפה. ועמדו אצל הר הכרמל נגד מערת אליהו. ובאשמרת הבקר אמרו כל העם סליחות בשמחה גדולה. ואחר- כך התפללו תפלת שחרית, ואחר-כך הלכו כלם לעיר הקדש חיפה אנשים ונשים וטף.

ואז נכנס רבנו הקדוש, זכרונו לברכה, לארץ הקדושה, ובא אל המקום אשר נכספו אליו, והשתוקק אליו בהשתוקקות וכסופין וגעגועים גדולים מאד מאד, ומסר נפשו אלפים ורבות פעמים בשביל זה, והשליך נפשו מנגד עבור זה. וגדל עצם השמחה שהיה לו באותו הרגע שנכנס ועמד על אדמת הקדש, אי אפשר לשער במח. אלו כל הימים דיו וכו' לא יספיקו לבאר אפס קצה מזה. כי תכף ומיד השיג מה שהשיג. כי אמר שתכף כשהלך ארבע אמות בארץ- ישראל פעל מיד מה שרצה להשיג.

ואחר חצות היום הלכו למקוה, ואחר-כך לבית-הכנסת, ונתמהמהו עד הלילה. וכשבא רבנו, זכרונו לברכה, לביתו אל האכסניא שלו, היה לו שמחה גדולה ועצומה עד מאד. ובכל רגע ורגע אמר להאיש שהיה עמו: אשריך שזכית לכך, להיות עמי כאן. וצוה לו לקרות ולהזכיר לפניו מהצעטיל כל הנרשמים שם, דהינו כל הנלוים אליו שנתנו לו צעטליך משמותיהם. ואכלו שם סעדת הלילה של ראש השנה, והכל בשמחה גדולה עד אחר הסעדה עד ששכבו שם לישן.... ותכף אחר ראש השנה היה רצון רבנו זכרונו לברכה, לחזור תכף לביתו. ולא היה רוצה לנסוע כלל לשום מקום, לא לצפת ולא לטבריה, אך האיש שהיה עמו היה כספו חזק מאד לזון עיניו במקומות ארץ-ישראל. " (שבחי הר"ן ט"ו)

מאז והלאה קבע, כי יום אסיפתו אליו יהיה בראש השנה.

את התיקון הגדול ביותר של רבינו הקדוש, **סוד ראש השנה שלו**, את הקביעה כי ראש השנה הוא הזמן בו יתאספו אליו כל אנשיו בכל שנה ושנה, השיג מאותה הנסיעה לארץ ישראל. מאז והלאה הורה לכל אנשיו, כי עיקר זמן הקיבוץ, יהיה בראש השנה:

"כי כפי הנזכר בסוף המאמר שבליקוטי מוהר"ן ח"א סימן כ' (ט' תיקונין וכו') בזה הלשון- 'קודם שבא לבחי' ארץ ישראל אזי אל יתהלל חוגר כמפתח, אבל אחר כך כשנוצח אז נקרא איש מלחמה (וממילא מובן שאין זה רק מי שבא לארץ ישראל באמצעות התשעה תיקונים הנזכרים שם ושארין זה רק מי שגילה זאת), **כי מכל זאת בא נבא בהנזכר בנסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל שמכוון ממש לימי ראש השנה נכנס בעיר חיפה** (ועיין שם בסיפור הנסיעה ברוב שמחתו שהיתה בזאת הלילה) **כי לפי הנ"ל יש לבאר שזה מה שקבע מאז והלאה לכל אנשיו את יום אסיפתם אליו בראש השנה:**" (הרה"ק רבי אברהם ב"ר נחמן זצ"ל, חכמה ותבונה, ו'. הסוגריים במקור)

"ענה ואמר **הראש השנה שלי הוא חדוש גדול**, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבעיא אתם כלכם בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא **אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי:** (חיי מוהר"ן, תה)

סיכום: סיפור נסיעת רבינו הקדוש לארץ ישראל, הוא המשך לנסיון של גדולי הצדיקים להשלים נסיעה זו, שתלויים בה רזין, ורזין דרזין. כל השגתיו הנוראות והנפלאות של רבינו הקדוש, זכה אליהם מאז. אף עיקר השגתו הנפלאה והנוראה בענין תיקוני ראש השנה שלו, שהזהיר ותיקן שיבואו אליו אז בכל שנה ושנה וגילה שכל העולם כולו תלוי בראש השנה שלו, זכה אליה אז, **בנסיעתו לארץ ישראל, כשדרך שם לראשונה בערב ראש השנה.** כמובן לאחר שלמדנו פרק זה, יבואו פנים חדשות אל המסורת שעברה בע"פ ובכתב, מפי הגדולים ביותר מבין תלמידי אדמו"ר זיע"א במשך הדורות, כי מארץ ישראל אין חיוב ליסוע אל הקיבוץ בחו"ל, כי אם להתקבץ במקום הקודש בארצו ובעירו של אדמו"ר זיע"א. כי בארץ ישראל הוא עיקר מקום התחלת ושורש תיקוני ראש השנה שלו זיע"א, והוא המקום עליו אמר ניצחתי ואנצח, שיגמור פעולתו על ידי הקיבוץ אל מקומו האמתי והנצחי.

פרק י"ד

המתיקו סוד ביניהם

החכם מירושלים, סודו של רבינו הקדוש.

בפרק זה יתבאר ענין 'אומן ראש השנה',
בירושלים'- גילוי מקומו האמיתי והנצחי של רבינו
הקדוש מוהר"ן - על פי סוד כמוס שדיבר רבינו
הקדוש עם 'החכם מירושלים' בדרכו לירושלים
עיה"ק בסוף שנת תקנ"ח.

הכל על פי שיחות זקני מרומי אנ"ש זצ"ל שגילו לנו
את התיקון שלנו בדור האחרון, את הדרך שלנו
לזכות לקרב את הגאולה השלמה בכח הקיבוץ
הקדוש, בכח האמונה בצדיק האמת. שעל ידי כך,
נשלים אנחנו את הנסיעה הקדושה, שבה תלויה
הגאולה.

מהו הסוד הנורא שדיבר רבינו הקדוש אדמו"ר זיע"א עם החכם מירושלים? מהו הסוד שעבר איש מפי איש אצל זקני מרומי אנ"ש?

שלפני ביאת משיח עיקר הקיבוץ אל רבינו הקדוש בראש השנה, יתקיים בירושלים עיר הקודש.

החכם מירושלים

בדרכו לארץ ישראל, נתגלגל משמים שרבינו הקדוש מוהר"ן זיע"א הגיע לארץ ישראל בזכותו ובעזרתו של 'החכם מירושלים' הלא הוא מהרי"ט אלגאזי זיע"א שנסע עימו בספינה-

"היות שיושב שם באיסטנבול חכם הגדול מירושלים אשר קבץ על יד נדבות עבור עניי ירושלים עיר הקדש, והיה בדעתו להתעכב שם עוד שנה אחת. ופתאום נתעורר ואמר לאנשי סטנבול: תדעו שנתגלה לי שאני מכרח מיד לנסוע לירושלים, כי אני רואה שהימים ממשמשין ובאין להסתלק מן העולם, ואתם אל תיראו את עם הפרנצויז, ואין לכם לדאג עבור ישראל שילכו להתם, כי בודאי לא יאנה להם שום הזק בעזרת השם, וה' ישמרם ברחמיו עד בואם לשם. כי כבר נרשם מקום קבורתי בירושלים.

ומיד שמעו לדבריו, והלכו ושכרו מיד ספינה גדולה, והכריזו: מי שרוצה לילך על הספינה ילך. והלכו הרבה אנשים ונשים וטף הן מאנשי ספרד והן מאנשי אשכנז, ונסע רבנו זכרונו לברכה, גם-כן על ספינה זו לארץ הקדש. " (שבחי הר"ן י"ד, זיהוי 'החכם מירושלים', עם מהרי"ט אלגאזי זצ"ל, תלמיד הרש"ש הקדוש זיע"א. כבר נדפס בכרוזי הרה"ח י.מ. קורמן זצ"ל, ולאחריו בספר 'פעולת הצדיק' למוהרא"ש זיע"א)

שיחת רבינו הקדוש עם החכם מירושלים

במשך הנסיעה דיברו שני הצדיקים הנ"ל ביניהם. מה היה השיח סוד בין שני אילו הצדיקים גדולי עולם? מה דיבר רבינו מוהר"ן הק' נכדו של אור שבעת הימים הבעל שם טוב הק', עם רבי י"ט אלגאזי תלמידו הגדול של גדול המקובלים בכל הדורות רבי שלום שרעבי, הרש"ש הק', בזמן נסיעתם הקדושה לארץ ישראל?

"ודבר רבנו זכרונו לברכה עם החכם מירושלים הנ"ל שיקח אותו לירושלים, כי אמר שאינו רוצה להיות לא בצפת ולא בטבריה. וכן המתיקו סוד ביניהם. " (שם)

מהו הסוד הנורא שהמתיקו ביניהם גדולי עולם אלו? הסוד הנורא עבר מפה לאוזן אצל זקני אנ"ש מדור לדור. עד לשנים בהם עוד ועוד מאנ"ש עברו לגור בארץ ישראל, וקיבוץ רבינו הקדוש בירושלים בראש השנה הלך וגדל משנה לשנה, מצא לנכון הרה"ח ר' יצחק מאיר קורמן זצ"ל ששימש הרבה מזקני אנ"ש זצ"ל ובפרט את איש הא-לוקים רבי אברהם ב"ר נחמן זיע"א, לעלות על הכתב את המסורת שקיבל מרבתינו:

"שמעתי מזקני מרומי אנ"ש ז"ל רמז מהסוד הזה:

א. **מה שהחכם הנ"ל מיהר לנסוע לירושלים שהיה נוגע זאת לענין הסתלקותו בירושלים.**

ב. **מה שדיבר רבינו עם החכם שיקח אותו לירושלים וכו'.**

ג. **ומה שהמתיקו סוד ביניהם,**

ד. **וזה אשר כל הנ"ל היה נוגע לעניין ראש השנה שלו לנצח. וגם לענין ההסתלקות שלו מה שדיבר מכל זה בראש השנה האחרון באומן. ואמר אז רבינו הק' שעניין זה הוא סוד מסודות נסתרים שלו. כמבואר - בספר ליקו"מ תניינא תקעו סימן ח'. (ראה בחיי מוהר"ן ר"ה ולקמן 'סוד ריבוי הבתים') היינו, שקודם ביאת גואל צדק יתקיים עיקר הקיבוץ הכללי והגדול על כל ראש השנה דייקא בעיר הקודש בירושלים סמוך לאבן השתיה הר המוריה והר ציון והר הזיתים וכו' " (כרוזי הרב קורמן, כרוז לשנת תשי"ב):**

וכל זאת הוא קיצור משיחה ארוכה שקיבל הרה"ח יצחק מאיר קורמן זצ"ל מזקני אנ"ש, בענין זה, וכפי שכותב שם בהמשך הדברים -

"ויש בכל זה הענין כנ"ל שיחה באריכות גדול מאוד. לעת עתה ההכרח לגלות רק בקיצור הרמז כל שהוא למקצת בזה כנ"ל - והעיקר המרומז בזה להבין את גודל מעלת החיוב הגדול והקדוש על כל אחד ואחד להתוסף ולהתקבץ על ראש השנה הנקרא על שמו של רבינו ז"ל. כל יעדר איש לעיר הקודש ירושלים, כמו שכתוב 'כל הכתוב לחיים בירושלים'" (שם)

הס"מ בעצמו מנע מרבינו הקדוש להגיע לירושלים לראש השנה יחד עם החכם מירושלים, כפי שסיכמו ביניהם

כעשר שנים לאחר שהעלה מעט מהשיחה על הכתב, מוסיף הרה"ח הנ"ל עוד פרטים מהשיחה הסודית ושייכותה אל מאורעות המשך הנסיעה הקדושה של אדמו"ר זיע"א -

"...להראות לכולם לדעת גודל מעלת הקיבוץ הק' על ראש השנה בימים ההם ובזמן הזה בעיה"ק ירושלים דייקא. בספר ליקוטי מוהר"ן (ח"א - כ"ב, ל"ה. ח"ב - א) שקשר אחד המה ראש השנה וירושלים. וכן בספר ליקוטי תפילות(שם). וזה היה הסוד של רבינו עם החכם מירושלים בעניין להיות ראש השנה בירושלים דייקא והשטן הצליח לא לתת לרבינו לרדת בספר יפו. אשר על ידי זה היה מעורבב השטן שבא כל יום למלחמה אותו הישמעאל הס"מ עצמו עם רבינו ז"ל וד"ל. לכן, התיקון שלנו לתקן זאת, ולבוא על ראש השנה לירושלים להקיבוץ הקדוש שנקרא על שמו הק' נצח. וזה עיקר תיקון שלנו לנצח." (שם, כרוז לשנת תשכ"ג)

וראה בפרק הקודם, על פי דברי הרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן זיע"א, כי כל הסוד של הקיבוץ בראש השנה, הוא מהשגותיו הנוראות של רבינו הקדוש בנסיעתו לארץ ישראל.

לסיכום: על פי המסורת שעברה אצל גדולי וזקני תלמידי רבינו הקדוש במשך הדורות, רבינו הקדוש אדמו"ר מוהר"ן זיע"א, **בנסיעתו לארץ ישראל**, רצה לפעול **עניינים סודיים וגבוהים** על ידי שיגיע יחדיו **עם החכם מירושלים להתפלל בראש השנה בירושלים עיה"ק**. על פי מסורת זו, עלינו נפלה חובת

השעה, להשלים את

רצונו הק' של

אדמו"ר זיע"א על

ידי שנתקבץ יחדיו

עם תלמידיו הק'

שליט"א להקיבוץ

שנקרא על שמו הק'

במקום הקודש

מקומו הנצחי

שנקרא נצ"ח, וזה

עיקר תיקון שלנו

לנצ"ח. (עיין לעיל

נספח א. שם רבינו

הקדוש נ'ח'מ'ן' הוא

בג' נצ"ח כמובא,

וירושלים נקראת

נצ"ח, נצחתי ואנצח)

לט) לבש"ע זכינו להתקרב להצדיק האמת והחכם האמת שבדור שהוא בחינת זקן היושב בישיבה ודורש ברבים, וקודם הדרוש הוא מקשר עצמו עם נפשות של כל העומדים שם, בהתקשרות עם נשמותיהם. רבש"ע זכינו שאהי ג"כ בכלל הקיבוץ הק' של אותן האנשים המתקבצים – ויהי גם לי חלק בהקדושה יתירה שיתוסף או למעלה צ"י תפלת ההכם הנה כאשר גלית לנו שכל מה שהתפלה היא בהתקשרות עם נפשות רבות ביותר עי"ז נתוסף הקדושה למעלה ביותר כמ"ש ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. (תפלות ותחנונים יג).

מ) רבש"ע זכני להיות בכלל הקיבוץ הקדוש שמתקבצין בכל שנה ושנה אל הצדיק האמת על ראש השנה שאז עיקר זמן הקיבוץ, ונזכה עי"ז לקבל קדושת המוחין בשלימות מהרב האמת. ונזכה שעל ידי הקיבוץ של התלמידים אל הרב והצדיק האמת על ר"ה. ותתקנו כל החמשה חושים של המות. שנמשך על ידי קדושת ראש השנה. (שם לה).

התפילות מתוך הכרוז הקורא להתקבץ בירושלים. צילום מתוך הכרוז לראש השנה תש"ז שנכתב והודפס ע"י הרה"ח י"מ קורמן זצ"ל

סגירת מעגל - על פי פרק י"ב הבנו, איך ע"י הקיבוץ אצל הצדיק האמת בראש השנה שעיקרו הוא אל ירושלים עיר הקודש, יכולים לקרב את כל הרחוקים ולקרב כך את הגאולה השלמה ואת קיבוץ הגלויות מבלי לדחוק את הקץ. בכח התפילה והתחנונים שמתפללים יחד עם הצדיק האמת בראש השנה, זוכים כולם לקדושת ארץ ישראל. גם ראינו, בפרקים י"ג, י"ד, כי הנסיעה הקדושה לארץ ישראל של הצדיקים הגדולים היא איננה סתם נסיעה, אלא נסיעה שבכוחה לתקן את כל הפגמים ולהביא את הגאולה השלמה. ראינו גם כי רבינו הקדוש אדמו"ר מוהר"ן זיע"א כמעט והשלים את הנסיעה, שהתחיל בה הרה"ק רבי נפתלי כ"ץ זיע"א בעל הסמיכת חכמים, והמשיך מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש זיע"א, על ידי שרצה להגיע לראש השנה בירושלים עיר הקודש יחד עם החכם מירושלים המהרי"ט אלגאזי זצ"ל. בדרכו לשם, דיבר רבינו הקדוש עם החכם מירושלים, כי לפני ביאת משיח יתקיים עיקר הקיבוץ הכללי והגדול דווקא בירושלים עיר הקודש ושזהו

סוד מסודות נסתרים שלו. לאחר שלא יכל רבינו הקדוש להגיע בעצמו לראש השנה בירושלים ולאחר שנאלץ לרדת בחיפה, שם זכה למה שזכה, תיקן רבינו הקדוש את ענין הנסיעה אליו בכל שנה לראש השנה, שכפי שהובנה על ידי תלמידיו הק', צריכה להמשך גם לאחר פטירתו עד ביאת גואל צדק, בעיקר במקומו האמיתי והנצחי של רבינו הקדוש אליו הגיע בחייו וביתר שאת לאחר הסתלקותו- הנסיעה אל ירושלים עיר הקודש, עיר ציונו של רבינו הקדוש, בכל שנה ושנה בראשיתה, להתקבץ שם עם תלמידיו הקדושים ולהשלים בכך את רצונו ובקשתו של הצדיק האמת, 'ניצחתי' כבר הגעתי לארץ ישראל ויסדתי הקיבוץ לנצח, 'ואנצח' על ידי תלמידי הקדושים שישלימו הנסיעה, ויגיעו לראש השנה בירושלים בכל שנה ושנה, לא יחסר איש.

שעה וכו' - ע"כ מחויבים כל אנשי הקהל...
 ואתר הם ובניהם ובני בניהם ותלמידיהם וכו'...
 כולם יחד לעה"ק ירושלים בתוספת שפירוש דג"ס...
 בלי מחסור נפש אחד ח"ו - ולהוסיף גם נפשות חדשות...
 או יבנה הבתי תפלה בשלימות ע"י רבינו הק' ויצמת
 מורקני ויקרב משיחה צדיקנו בגאולה שלמה - נכנודצ
 מפי תלמיד רבינו הק' הרב נפתלי ז"ל. ויזכו
 ע"י כל העומדים בחוץ בים וביבשה ובכל מקומות
 הסכנה - בזכות הבעל כח גדול להכניסם בפנים.
 אשר עליהם נאמר תשתפכנה אבני קודש בראש כל
 חוצות - בני ציון היקרים המסולאים בפז - ויתגלה לעין
 כל הראש בית שהוא הוא תפאר ותהן וההידור והיופי של
 כל העולם. אשר שמו הק' משותף בשם ה'. צדיק יסוד
 עולם שכל הדורות נמשכין מן הראש בני ישראל זה.
 ואזי יהי בחי' ראש - ובחי' בית - ואזי נזכה כילינו
 להיות בני בית - וזהו נח איש צדיק - וזה
 וברחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו - ונזכה להכתב ולהחתם
 בספריו הק' לאתת לחיים טובים וארוכים של קדושת
 השבעה רועים זיין בעטפירש - ולגאולת נצח אשר
 שמו הק' עולה נצח - אשר אמר נצחתי ואנצח אכיר -
 וכך הנותר בציון ובירושלים קדוש
 יאמר לו.

השמש המכריז יצחק מאיר - ברסלבר

הקבלה מהר"ר נפתלי זצ"ל. צילום מתוך הכרוז לראש השנה תש"ז שנכתב והודפס ע"י הרה"ח י"מ קורמן זצ"ל

מתוך מכתב הרה"ח מוהר"ר יצחק ברייטר זצ"ל לידיד נפשו הרה"ח מוהר"ר יצחק מאיר קורמן זצ"ל

הרה"ח מוה"ר יצחק מאיר קארמאן

בעזרת ה' ד' ויצא תרצ"ז ורשה

כבוד אחי יקירי מוה"ר יצחק מאיר בן סימא מינדל קארמאן נ"י

אלף תודות לך על המכתב האחרון, כמדומה לי שמעולם עוד לא קראתי מכתב כזה. הרבה דמעות שפכתי בקראי אותו, ואני מודה לה' על אשר זכך בכל זה לשבת בארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו.... גם נתנוצץ בלבי מה שהערת אותנו איך שגם בארץ הפלאות גם שם נסתתר אורו של הצדיק, ועל ידי אנשיו בעצמן, וכי אחריות גדולה און אגרוים אינטערנעמונג (לקיחת אחריות גדולה) הוא להרוצה להתישב בארץ ישראל... כי לפי הבנתי והשגתי בישיבת ארץ ישראל יושבי הארץ הם בבחינת שלוחי כל ישראל להמשיך קדושתה ותקוניה על כל העולם ועל כל ישראל בבחינת מה שכתבת במכתבך "הפרס סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים".

כי גם זאת מענין ישיבת הארץ להביא ולהוסיף נפשות להקיבוץ, לכן תשתדל בזה בכל יכולתך. וענני האמת אם אין עושים כלל שום דרישות, או אפשר אינם משתדלים עבורי. וזכור כי עיקר גדול בענייני רבינו ז"ל שאזכה לבוא שמה במהרה. לכן התפלל עבורי במקומות הקדושים וכאשר יתן ה' מקום לעשות תעשה מה שיכולין לעשות. ... גם זאת לבשורה טובה כללית מה שכל אנ"ש דאומין נוסעים שמה, וגם המטה והכיסא באו שמה כי במלחמת משה עם עמלק ישב לו על הכסא ובידו מטה, כי יד על כס וכו' מלחמה וכו' וגם כל ענייני רבנו ז"ל יהיו נתרחבין, אם ירצה ה', עתה שם בארץ ישראל, גם מה שאתה נושא חן בעיני כל - גם זה הוא מענייני רבנו ז"ל ומהתגלות דעתו עתה בעולם לכן אני יודע ומבין כי כל תכליתי עתה, כל זמן שהנשמה בקרבי להשתדל לבוא שמה, וה' ירחם עלי שלא יהיה יגיעי לריק ח"ו. אבל בטחוני חזק כמעט שאני רואה אותי ממש שם בארץ ישראל, ואני מקנא את מי שיהיה לו חלק בזה, לכן אני רוצה גם כן לזכות אותך בזה וחזק בתפילה ובמעשים טובים עבורי.

יצחק בן אסתר בריינדל

(שארית יצחק מכתב ל"א)

בגליזנות הבאים בעז"ה –

"כסאות למשפט"

לשבת על כיסא של אש, ראש השנה בירושלים.

מה זה אומן?

חיוב האמונה בעדיקים ותלמידיהם, אומן בירושלים.

ריבוי הבתים

התיקון הנפלא והנורא שנעשה על ידי כל נפש נוספת בקיבוץ הקדוש

כדי לשמוע את קולו של מעתיק השמועה הרה"ח ר' לוי יצחק זצ"ל,
התקשר עכשיו למספר 0773362396 שלוחה 2

להערות, לשאלות, לקבלת החוברת 'הזהיר לעשות כרוז המלא' –
כל הציטוטים של תלמידי רבינו הקדוש זיע"א על פי סדר הדורות
בנושא 'אומן בירושלים', ולכל ענייני הקיבוץ ע"ש רבינו הקדוש
מוהר"ן בראש השנה בירושלים. ניתן לשלוח אי מייל לכתובת –

uiny@okmail.co.il